

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van
Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe
der Societeyt Iesv**

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

§. 1. Haer bereytselen tot dese liefde.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

dickwils ende soo uytdruckelijck voorghestelt wiert, blijkt de reden door de welcke, sy beweeght ende ghetrocken wiert, om de dry goddelijcke Persoonen in't besonder t'aenbidden, t welck sy soo vele jaeren ghedaen heeft.

II. CAPITTEL.

Liefde tot Godt.

Ick verdeele dese liefde van de voorgaende: Niet om dat de liefde tot de H. Dryvuldigheyt, een andere liefde is, als de liefde tot Godt: maer om dat de liefde van de welcke wy in't voorgaende Capittel gesproken hebben, uytdruckelijck tot elcken Persoon in't besonder ghestiert wort: Ende dese liefde, niet de Persoonen, maer de nature Godts voor opzicht heeft, oft eenighen Persoon in't besonder, ghelijcken dese liefde, ghemeynlijk oeffent, ten opzicht vanden tweeden Persoon, die ons geweerdicht heeft te verlossen.

§. I. Haer bereytselen tot dese liefde.

Een ziele die Godt vierighlijck soeckt, sal hem vinden: Ende die oprechtelijck naer dese liefde verlanght, sal van de selve vervult worden. Godt keert sich tot den mensch, als den mensch sich door de gratie tot Godt keert: Ende hoe desen inkeer van onsen t'weghe grooter is; hoe den wederkeer van Godt oock milder ende grooter sal wesen. De grootheydt van desen inkeer tot Godt kan men bespeuren, uyt de neerstigheyt inde kleynste sonden te schou-

schouwen ; uyt de sorghe van alle sijn wercken tot Godt te stieren ; uyt de versaekinghe van sijn selven ende haet van sijn lichaem ; uyt den yver der zielen , uyt den dorst der volmaecktheyt ; uyt d'onversaede-lijke begheerte om Godt vierighlijck te beminnen ; ende uyt andere dierghelijcke merck-teekenen. Want dit als brant-stocken zijn om inde ziele dit vier t'ontsteken , ende te vermeerderen.

Hoe seer heeft *Agnes* oock de minste sonden gheschouwt , hoe bitterlijck die beweent , hoe vreedelijck die bestraft in haer lichaem ? Hoe neerstigh is sy gheweest om Godt altijd voor ooghen te hebben , ende alle haere wercken , woorden , ende ghepeysen tot dese noort-sterre te stieren ? Hoe onvermoeyelijck was sy om de zielen tot Godt te brenghen ? Hoe begheerigh om altijd in deughden te voorde- ren , ende gantschelijck in Godts liefde te blaecken ?

Was sy in eenighe sonde , oft schijn van sonde ghe- vallen , sy en was in haer ghemoet niet gherust , voor dat sy vergiffenisse van de selve bekomen hadde : Een gheschiedenisse sal ons dit goet maecken. Twee Raets- heeren waeren tot haer huys ghekomen , om af te vraeghen wat oordeel sy hadde van eenen persoon : *Agnes* bekende rechtsinnelijck 't ghene sy wiste : maer ghemerckt dat in dese ghetuyghenisse eenighe fouten van desen persoon vermelt wierden , hadde hier over naer 't vertreck van dese Raets-heeren soo groot ghe- voelen , ende wiert in haer ghemoet soo beswaert , dat sy niet en wiste waer sich laeten , om Godts ooghen t'ontgaen : Meynde van droefheydt te beswijcken : Gonck terstont naer de Kercke op't Munster : Al waer sy haer sondige ooghen niet en derfde op- slaen
naer :

naer den Autaer. Sy verdiende, soo haer docht, dat Godt almachtigh om dit misdaet alle straffen aen 't landt soude toe-senden: viel met neder-gheslaeghen ooghen plat ter aerde voor den thron Godts, door de voorspraecke van alle de Heylighen bermhertigheyt ende ghenae de versoeckende, ende biddende om over haere sonden alleen gestraft te worden, sonder dat haeren naesten mede-deelen soude van haer verdiende boete. Aldus ter aerde liggende, hoorde in 't binnenste haerder ziele dese woorden. *Staet op, uwe sonden zyn u vergeven.* Voelde sich te saemen met Godt vereenight, ende vande groote zee der Godtheyt omringhelt: maer dies niet tegenstaende gongh daer nae tot haeren Bicht-vader om ootmoedelijck haer schult te belijden.

Hoe verre dat sy inde Goddelijcke liefde vervoorderde, sy was altijt in haer gevoelen bloot van deughden, ende van alle goet: Want haere vierige wenschen waeren, altijt meer en meer in dese liefde te blaecken, ende hoe seer sy vervoordert was, en scheen noyt te beghinnen naer behoorte. Ontrent het begin als sy te Ruremonde quam, schreef sy aldus: *Ick was seer beschaemt in mijn selven, my soo ellendigh siende, soo naeckt en bloot van alle deughden: maer ghevoelde in my eenen stercken treck tot Godt, om ten lesten alle deughden 't sijnder liefde te oeffenen. Van desen tijdt scheen ick niet te gaen, noch te loopen, maer te vliegghen tot Godt. Ick gaf lichaem ende ziele ten besten, om een saecke te bekomen, daer het al in te vinden is. Desen treck, die my voort dreef, was soo groot, dat ick mijn selven niet wederhouden konde. De begeerte van lijf-kastijdinghen was meerder. Ick verkreegh oorlof om een ketene aen mijn lijf te draegghen, met stekende pinnen,*

pinnen, ende om tusſchen dagh ende nacht dry disciplinen te doen. In dese pijnen sagh ick my niet aen, maer mijnen Bruydegom, staende aen de Colonne van sijn geesselinghe. Door dit aensien gongh ick my dickwils te buyten, meer doende dan my geoorloft was. Want siende de geesselinghe van mijnen Bruydegom, die hy uyt liefde tot my onderstaen heeft, wiert ick ontsteken inde selve begeerte, om liefde voor liefde te geven. Eylaes die ick gaf was seer ongelijck: maer hadde ick meer kunnen doen ter liefde van hem, die sijn selven aldus voor my gegheven heeft, soud'et gedaen hebben. Ick wenschte hondert duysent millioenen lichaemen te geven, ende dan en soud'et noch niet zijn ten opsicht van dien grooten Godt: maer't was een genegentheyd, om ten minsten eenighe liefde te bewijſen. Soo was haer ziele vlammeende naer haeren Godt.

Haer voordere bereydinghen tot dese brandende liefde, magh ick hier over slaen: gemerckt dat sy, of geseyt zijn, of op haer eyghen plaectse noch sullen geseyt worden.

§. 2. Over-een-kominghe tusſchen haeren Wille
ende den Wille Godts.

Die malkanderen beminnen zijn van wille vereenight. Agnes en begheerde niet, als in alles den wille Godts te volbrenghe, ende pleeghe te segghen. *Ick en wille niet als Godts wille: Want hy is mijnen, ende ick ben de sijne.*

Sy beklaeghe dat-men menschen vint, die iet anders soecken als de voet-stappen Christi, ende sijn wel behaeghe te volghen: *Och arme schepselkens, seght sy, hoe verblint zijn wy, eenen anderen wegh ingaende, als onsen Saligh-maecker inghegaen is. Och blinde zielen! Wat*

Z

ncer-